

Berg: Ved forfællige Vejligheder, og særlig hvad dette Spørgsmaal angaar, ved første Behandling af Slagelse—Værsløv-Banen har jeg fremsat den Betragtning, jeg fremdeles maa fastholde, at nu, da Staten i det væsentlige er ophørt med at anlægge Baner for sin egen Regning, gælder det om at formaa Amtsrådene til at træde i Forbindelse med Regeringen om at faa Jærnbaner i Amtet anlagte efter en vis Plan, disse Jærnbaner, som skulle være Amtsjærnveje, ligesom Statsjærnbanerne skulle være Statsjærnveje. Jeg har faa godt som ikke mødt noget Tilfælde før nu fra noget Amtsråds Side — maasse der er noget Tegn til det i et Forslag, der foreligger i Jærnbaneudvalget — hvor en saadan Betragtning, som jeg og flere har, og som jeg haaber, flere og flere ville faa, har mødt nogen egentlig virksom Tilslutning, en Betragtning, hvorefter den fremtidige Udvikling af Jærnbaneforholdene i et Amt tages under almindelig Overvejelse. Holbæk Amtsråd har, forekommer det mig, i nærværende Tilfælde afgivet som et Mønster for andre Amtsråd, og jeg kan forstaa, at naar Amtsrådet tager saadanne almindelige Hensyn til hele Amtet, og der bliver taget samme Hensyn fra Lovgivningsmagts Side, vil den Besparelse i Vejudgifter, som systematisk og fornuftig anlagte Jærnveje kunne foranledige, blive en væsentlig Hjælp til Forrentningen af de Tilbud, som Amtskommunerne maatte yde. Siden den Sag angaaende de holbækske Baner blev behandlet her sidst, har, som den ærede Forslagsstiller bemærkede — jeg vil indskyde den Bemærkning, at det glædede mig at høre den ærede Forslagsstiller fremsætte disse Forhold, og jeg slutter mig ganske til hans Udtalelse, jeg tror, jeg tør sige, i et og alt — siden den Sag var for, har Amtsrådet taget Sagen i sin Haand. Det er os bekendt, at hele Amtsrådet sætter særlig Pris paa, at disse Sager kunne blive billigede samtidige. Derfor er det ikke sagt, at deres Udførelse kan falde samtidige, det kunde blive for raft, men dog Slag i Slag. Det er os bekendt, at Amtsrådet har dette Ønske, og det er efter min Opfattelse et overordentlig forstandigt Ønske. Dette Amtsråd giver efter min Mening et Eksempel, som alle Amtsråd i lignende Tilfælde skulde følge. Jeg vilde

sætte overordentlig Pris paa, om vi nu, efter hvad den ærede Forslagsstiller udviklede, kunde følge hans Raad, og Tinget kunde samles i den samme Betragtning, som vedkommende Amtsråd har. Jeg skulde da mene, at Indenrigsministeren i den Henseende i Virkeligheden er enig i det samme. Det gaar altsaa ud paa de 3 Baner, hvorved de mene — der er naturligvis Undtagelser, Smaating, som kunne fremkomme, Havnebanen til Mullerup eller saadanne Ting, som ikke kunne anstrænge — at ellers i Almindelighed skulde man for en overfluelig Fremtid være fornyet med Statsjærnveje og Amtsjærnveje i Holbæk Amt med Berøring af Sorø Amt og jelsfølgelig under Forventning af en loyal Forhandling i de to Amtsråd om de fornødne Tilbud. Jeg siger, at naar dette er foregaaet, er der foretaget paa det økonomiske Omraade for en afsluttet Del af vort lille Land et overordentlig vigtigt Fremstridt. Det er ikke paa maa og faa noget saadant laves og besluttet, men det kan blive besluttet baade af Regeringen, Tinget, Amtsrådene og Kommunerne med Overfugt og Overlæg til fælles Gavn. Det glæder mig at høre af den ærede Forslagsstiller, at vi snart her i Tinget kunne vente Forslag om den odsherredste Bane, saa kunne de tre Sager behandles sammen og vistnok forhandles under en saadan Synsvinkel, at alle kunne være tjente dermed, dog vil det maasse blive haardt nok for det paaagældende Amt. Men er der Forstand og Mening i Forslaget, og de vide den bestemte Begrænsning, saa kan man ogsaa finde sig i, da det ikke kan være anderledes, at Amtene i de paaagældende Egne tage en væsentlig, men begrænset Byrde. Nu er Stillingen jo den, at de have faaet en Bane fra Tølløse til Kallundborg uden nogen Udgift. Nu hører jeg nok, man siger, at de have indirekte betalt til Banerne i Jylland, men Kommunerne have ikke haft nogen Udgift. Hvad er da naturligere, naar der skulde anlægges tre Baner i et Amt for at tilfredsstille berettigede Banekrav der, end at de forfællige Kommuner bleve behandlede saa godt som under et. Det er dog et fælles Samfund, som maa bære de fælles Byrder, væsentlig under et. Det er muligt, at man særlig vil lægge nogen Byrde paa de Sogne, der faa